

שיעור חינוך על דבריו של עידן עמדי / דרורית נדר, רשת עמל

1. יש להדפיס את דבריו של עידן עמדי עבור כל כיתה (עותק אחד לכל שני תלמידים)
2. יש להעביר למחנכים את ההצעה לשיעור חינוך
3. השמעת שיריו של עידן עמדי בחצר בית הספר
4. תכנים מוצעים לשיעור החינוך בכיתה:

א. להקריא בפני הכיתה את דבריו כאשר בידי התלמידים העתק מהדברים / אפשר להקרין את הנאום שלו

ב. לאחר ההקראה מומלץ לקיים דיון שבמסגרתו יש לבקש מהתלמידים להתייחס להיבטים הבאים:

1. כיצד עידן עמדי רואה את תחומי המחויבות והאחריות שלו, אחריות ומחויבות של:

- המפקד לחייליו, המפקד למשפחות הלוחמים
- המדינה לאזרחיה בכלל ולחטופים בפרט
- אב לילדיו
- בעל לאשתו
- האזרח למולדתו

2. להיות פצוע צה"ל:

- קשיים גופניים וקשיים נפשיים
- מחויבות החברה והמדינה להיות רשת בטחון לפצועים מה המשמעות המעשית?

3. **ערך הרעות** כפי שהוא משתקף בדבריו של עידן עמדי

4. **למה קמה מדינת ישראל** לדעתו של עידן עמדי?

5. **מאפייני השפה** והמילים שאותם בחר עידן עמדי, אף לא מילה רעה אחת על מישהו או משהו

6. דבריו של עמדי כביטוי **לניצחון הרוח**

7. **חשיבותה של האחדות בזמן המלחמה** כפי שרואה אותה עידן עמדי

8. אכן על המלחמה בעזה ישנו קונצנזוס רחב בחברה הישראלית, הסכמה רחבה שאנו לוחמים במלחמה הכי צודקת מלחמת אין ברירה.

האם יש נושאים נוספים בחברה הישראלית שלגביהם מתקיימת הסכמה רחבה? בנושאים שבהם אין הסכמה, אין אחדות, כיצד ניתן לחיות במחלוקת?

- תודות לדרורית נדר על הכנת השיעור
- תודות לאהובה דותן על הגרסה באנגלית

עידן עמדי – הדברים שנשא:

"בוקר טוב לכולם, אם אפשר להגיד בוקר טוב בימים אלה. אני רוצה בראשית דבריי לשלוח חיבוק למשפחות השכולות, בתור אחד שמכיר את האובדן מקרוב אני יודע שאין מילים שינחמו את הלב. חשוב לי שתדעו שהבנים והבנות שלכם הם הגיבורים שלי עד סוף ימיי.

בשלושת החודשים האחרונים פגשתי אותם בגזרות השונות, צחקנו יחד, יצאנו למבצעים יחד, וברגעים מסוימים הרשינו לעצמנו גם לבכות ביחד. הכאב לעולם יישאר, אבל היה לי חשוב שתדעו שהייתה להם משמעות עצומה, שהם המגן של העם הזה ברגע ההיסטורי בו אנחנו נמצאים כאומה.

בתאריך ה-8.1 בשעות אחר הצהריים הגעתי לבית החולים שיבא שרוף ומפוויח, מורדם ומונשם. למרבה האירוניה הייתי בלתי ניתן לזיהוי, על תג היד שלי נקבע השם 'אלמוני בן 22'. ביקשתי לקיים את מסיבת העיתונאים הזו מכמה סיבות. הראשונה שבהן היא להודות לצוות הרפואיים שטיפלו בי במסירות נפש מהרגע שנפצעתי בשטח.

סיבה נוספת שבגללה אני כאן היא ההבנה העמוקה של פצועי המלחמה. בימים האחרונים אני פוגש אותם בבדיקות ובמחלקות השונות, חלקם כאן בבית החולים מה-7.10. אם יש דבר טוב שקרה בעקבות הפציעה שלי היא היכולת להיות שליח, להביא למודעות את הקושי והאתגרים שניצבים בפני הפצועים. כמותם גם אני זקוק לתהליך שיקום ארוך.

לאנשים מסוגנו שרגילים להיות עצמאיים, שרגילים להיות חזקים, הדבר הזה כשלעצמו הוא אתגר. להבין שאתה פצוע וחולה, לעכל שיש דברים שייקח חודשים לחדש ולשקם ולקבל שיש דברים שלא ישובו עוד להיות כבעבר.

מכם הציבור אני מבקש, כפי שתמכתם והייתם למעני, היו למענם גם בשחרור מבתי החולים, תנו להם את המקום להשמיע את כאבם, תחבקו ותתמכו. אלו שרצו ראשונים, ללא היסוס ומרצון, מתוך אהבת העם והארץ אל תוך האש זקוקים לכם כעת בשעה הקשה שלהם.

תזכרו אותם ותדאגו שתהיה להם רשת ביטחון ליפול עליה במקרה הצורך. הפציעות אינן רק פיזיות אלא גם בנפש. מהלך הקרבות איבדנו אחים לנשק, ונחשפנו במשך שלושה חודשים לרוע טהור מצד אויבנו. יש דברים שלוקח לנפש זמן לעבד ולהכיל, יש לי את האפשרות והבמה לדבר בשם של כל אלה שחוו את המלחמה הזו ולבקש בשמם מכל הגורמים המקצועיים והאזרחיים, שימו לב אליהם, היו טובים ופתוחים, קבלו אותם בלב נקי ובהבנה.

המבצע בו נפצעתי היה מבצע חשוב וערכי, אינני יודע מה כבר התפרסם בכלי התקשורת אז אהיה זהיר בדבריי. במשך שבועיים עסקנו יחד עם כוחות נוספים בחקר המנהרות המחנות המרכז ברצועה, הדברים שמצאנו הדירו שינה מענינו, היקף ועומק המנהרות, והאמל"ח המיוחד שנמצא שם הוא הוכחה נוספת לאכזריות של אויבנו.

ב-8.1 נקבע מועד ההשמדה של אותן מנהרות ושל האמל"ח שנמצא בהן. מסיבות שעדין מתוחקרות, כמה דקות לפני סיום המבצע חומר הנפץ ניזום. המנהרות אמנם הושמדו אבל התאונה הסבה לכוחותינו אבידות קשות מנשוא, שישה לוחמים נהרגו ועשרות נפצעו. שניים מתוך ההרוגים היו לוחמים וחברים מהצוות שלי. רס"ל גבריאל בלום ז"ל ורס"מ עקיבא יסינסקי ז"ל. גברי היה לוחם מקצועי, אדם חד, סקרן וחזק שתמיד פעל בשקט ובמקצועיות. זכיתי להכיר אותו במלחמה וללחום לצידו. היה אדם אהוב בעל עוצמה פנימית ושמחת חיים.

עקיבא ואני מכירים מגיל 19, התקבלנו יחד לצוות הסיור, הוכשרנו יחד ולחמנו במבצעים רבים ובמלחמות השונות. מעופרת יצוקה דרך צוק איתן, וכמובן במלחמה הנוכחית. איך אוכל להיפרד ממך? כבר כמה ימים שאני נאבק בגעגועים אליך שמפלחים לי את הלב. הלוואי שאי פעם אוכל להסביר לעם ישראל מי היית. הלוחם הכי ידען ומקצוען, חזק, טוב לב, צלף חד פעמי ששמו הלך לפניו בכל החיל. גם כשהפכתי למפקד מעולם לא חשתי שוני בנינו, היית תופס אותי בלילות אחרי שכולם נרדמים ומדייק אותי, אומר לי איפה עשיתי טוב ואיפה פחות. היית לי מצפן מוסרי וערכי.

מהרגע שהתעוררתי בטיפול נמרץ שאלתי אם שרדת, אם אתה בחיים. רגע לפני הפיצוץ עוד התגאית בתואר בהנדסת מכונות שבדיוק סיימת והספקת לזרוק לי בדיחה צינית אחרונה על המקצוע שבחרתי בעצמי: 'אתה רואה עמדי', אמרת, 'יש אנשים שעושים משהו רציני עם החיים שלהם'. אני מעריץ אותך ואני אוהב אותך לעד. למשפחות של גברי ועקיבא אני מבקש לומר שאני מצטער שלא עמדנו בתפקידנו כמפקדים להשיבם הביתה בשלום. הכאב הזה ילווה אותי כאות קין עד יומי האחרון.

במהלך השנים האחרונות הייתי חלק ממטה השבויים והנעדרים להשבתם של הדר גולדין ואורן שאול ז"ל, אברה מנגיסטו והישאם א-סייד, במשך שנים במפגשים עם הגורמים המוסמכים עם חברי הקבינט והכנסת, חזרנו ואמרנו חבריי ואני שבעיית השבויים היא כרגע בעיה של כמה משפחות בודדות, אבל אם מדינת ישראל לא תפתח אסטרטגיה כמדינה לנושא זה, יבוא יום וזה יהפוך לאתגר של רבים. כואב לי לגלות שצדקנו.

יום יבוא ועוד אדבר על הכל. המסר החשוב ביותר שאני רוצה שיצא מכאן הוא שאסור לנו להפקיר את החטופים פעם נוספת. בזמן האישפוז ביקרה אותי בבית החולים אגם גולדשטיין אלמוג שנחטפה ושבה במהלך המלחמה. חוסר האמון שיש לה במערת המדינית והצבאית גרמו לי למחשבות רבות.

מדינת ישראל קמה בראש ובראשונה בכדי שכל יהודי בעולם ידע שיש מקום אחד על הגלובוס שהוא מבצר לבני עמנו, בו לא רוצחים יהודים, בו לא אונסים את בנותינו, בו בני עמנו לא חסרי אונים. כדי לשוב ולבנות את האמון הזה, עלינו להשיבם הביתה, את כולם. זו חובתנו המוסרית בפניי שיקום ארוך, נפצתי באופן קשה. עצם זה שאני עומד כאן היום מולכם היום זה נס. רסיס שחדר לגופי מהגרון נתקע בחוליה בעמוד השדרה ובדרך נס לא פגע בחוט השדרה או בעורק חיוני. בחרתי לקיים את מסיבת העיתונאים הזו גם בכדי לבקש מכם שתאפשרו לי כמה חודשים של שקט.

אני מבין את הסקרנות ועוד אגולל בפניכם את הסיפור המלאה על כמה שעברתי מהשביעי באוקטובר ועד כה, אבל בשלב זה משפחתי ואני צריכים להתעסק בשיקום ובאתגרים שניציבים בפניי. גופי ונפשי נפגעו אבל רוחי חזקה מאי פעם. אני עוד אשוב ליצור, לשיר ולשחק ואם אלוקים ייתן לי כוח גם אשוב להילחם למען המדינה שלי, אמא אל תכעסי. הרוח שלי חזרה בזכות עם ישראל שעטף אותי מהרגע הראשון בתפילות ובאהבה. קיבלתי אלפי הודעות, ביקורים, מכתבים ושיחות. הדבר הזה אינו מובן לי מאליו וכמו שייקח לי זמן לעכל את כל מה שעבר עלי לאחרונה יקח לי גם זמן לעכל ולהכיל את כמות האהבה שקיבלתי. תודה לכולם.

לפני סיום אני רוצה להודות למשפחתי וחבריי, מתישהו אולי אצליח להשיב לכם על החסד והנתינה שלכם כלפיי. לימדתם אותי פעם נוספת מהי חברות אמת. לילדיי, יעל שירין ויהונתן

ישראל, אתם הכוח שלי לקום כל בוקר ולהתחזק. אבא יעשה הכל, יניף אתכם באוויר וילמד אתכם לרכב על אופניים.

לאשתי מרים, האמזונה שלי, אני אוהב אותך. כל מה שאומר רק יקטין את העוצמה הפנימית והאופטימיות שלך. את אבן נדירה שקיבלתי במתנה בחיים האלה. אני מצטער שהדאגתי אותך, ידעת שהתחתנת עם משוגע. יש לי זמן עכשיו לפצות אותך על הכאב שגרמתי. להוריי ולאח הבכור מכם ינקתי את כל מה שאני בחיי, בעולם מתוקן זה אמור להיות הפוך, הילד הקטן אמור בבגרותו לדאוג לכם. מצטער על פעימות הלב שהחסרתי לכם. אני אוהב אתכם בכל ליבי.

יש לנו משימה כעת כאומה, להישאר מאוחדים, לא להתפרק, לעשות טוב, לדבר טוב. להוכיח לאלו שהקריבו את חייהם למעננו, שנפצעו בהגנה עלינו, שההקרבה שלהם לא הייתה לשווא. אין משימה חשובה מזו. עם ישראל חי."